

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

Jeg tillader mig endnu en Gang at henstille til de ærede Forslagsstillere at trække deres Forslag tilbage.

Qvist Hansen: Det havde jo været det bedste, hvis den højtærede Minister kunde have undladt at stille Forslag om Fortsættelse af denne Lovgivning, men desværre er det en Kendsgerning, at Boligsituationen er af en saadan Beskaffenhed og vil være det endnu et langt Stykke Tid fremefter, at en Lovgivning som denne er nødvendig.

Naar Loven om Udlejning af Værelser nu tages op til Revision, maa man desværre indrømme, at det er højst paakrævet. Naar man har set, hvad man rundt omkring tillader sig at forlange for Værelser til Udlejning, og af hvilken Beskaffenhed disse Værelser i mange Tilfælde er, har set, at baade Hønhuset, Kolonihavehuset og meget andet er blevet sat i nødtørftig Stand og derefter lejet ud til kolossalt høje Priser, i Særdeleshed paa Steder, hvor der har været en øjeblikkelig Mangel paa Arbejdskraft, saa at der er kommet adskillige Arbejdere til, som ikke har været paa den paagældende Egn før, er det desværre nødvendigt, at denne Lovgivning fortsættes, idet man ikke er færdig med de Overvejelser, der er nødvendige for at gennemføre en virkelig Huslejelovgivning. Jeg er fuldstændig enig med Ministeren i, at naar Lejeloven efterhaanden er blevet af en saadan Beskaffenhed, at Juristerne næsten ikke — og langt mindre almindelige Mennesker — kan finde ud af den, er en Ændring paakrævet, en Ændring, der medfører en Forenkling, saa at enhver kan forstaa, hvad Lejeloven siger, og hvilke Formaal den har.

Den Ændring, Ministeren her har foreslaaet med Hensyn til Anvisning af Værelser, hvorefter Prisen for disse Værelser skal være underkastet Nævnets Afgørelse, saa man faar Haand i Hanke med Priserne, er i saa høj Grad paakrævet, at jeg kun kan sige den højtærede Minister Tak for den.

Med Hensyn til det Lovforslag, der er fremsat af det kommunistiske Parti, kan jeg tilslutte mig, hvad Ministeren har sagt, og henstille, at man tager det Forslag tilbage og afventer, hvad den nedsatte Kommission faar ud af sine Overvejelser og kommer med til sin Tid.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Elgaard: Naar man er vidende om, at den højtærede Boligminister har nedsat to

Embedsmandsudvalg til at forberede en virkelig Revision af Huslejelovgivningen, kan Venstre ikke have noget at indvende imod, at Huslejeloven forlænges indtil Udgangen af dette Aar.

Vi vil heller ikke modsætte os en Forlængelse af Boliganvisningsloven, der foreslaas forlænget indtil Udgangen af Marts 1950, men jeg vilde have fundet det mere rimeligt, om man ikke nu, da den nærmeste Fremtid indebærer vigtige og grundige Forhandlinger om hele denne Lovgivning, havde draget nye Punkter ind i disse Forlængelseslove. For at illustrere, hvad jeg tænker paa, skal jeg blot nævne Bytning af Lejligheder. Der er ingen Tvivl om, at den Bytning af Lejligheder, der er foretaget, siden vi fik denne Lov, har givet en noget bedre Udnyttelse af Lejlighedsmængden, og man maa formode, at dette Bytteri er foregaaet paa en stort set tilfredsstillende Maade. Derfor vilde der være en vis Rimelighed i, naar man forbereder en stor Revision af hele dette alvorlige Spørgsmaal, der jo i høj Grad trænger til at blive luftet baade paa det ene og det andet Omraade, at man ikke ved denne Lejlighed, hvor det gælder en almindelig Forlængelse af de eksisterende Love, føjer nye Bestemmelser ind eller foretager Ændringer. Jeg vil derfor mene, at Ministeren bør frafalde disse Ændringer og gemme alt, hvad der i den Henseende skal foretages, indtil den Revision, som Ministeren forbereder og selv har tilrettelagt, kan forelægges Tinget.

Thestrup: Den ekstraordinære Huslejelovgivning er et udmærket Eksempel paa, at lige saa let som det er at begynde en Kriselovgivning, der rummer Indgreb fra Samfundets Side over for den enkelte, ligesaa vanskeligt er det igen at komme bort fra en saadan Lovgivning eller blot at faa den begrænset. Der er ingen, der i Dag vil bestride, at det var nødvendigt at sikre Lejerne mod Opsigelse og Forhøjelse af Lejen, da Krigen standsede det sædvanlige Byggeri, men vi kan ogsaa i Dag se, at den ekstraordinære Huslejelovgivning ikke alene har haft den gavnlige Virkning at beskytte Lejerne, men ogsaa de uheldige Virkninger at modvirke det private Byggeri og bevirke en daarlig Fordeling af den forhaandenværende Boligmasse. Denne sidste Virkning har i denne Samling foranlediget ny Lovgivning med nye Indgreb overfor den enkelte fra Samfundets Side, og vi maa alle kunne se, at kommer Byggeriet, ikke mindst det private Byggeri, ikke igen i Gang, vil Indgrebene fortsætte, og vi staaar i Fare for